

“मीठे बच्चे- सबैरै-सबैरै उठेर यादमा बस्ने अभ्यास बनाऊ, भोजनमा पनि एक आपसमा बाबाको याद दिलाऊ, याद गर्दै-गर्दै तिमी पास विद अनर हुनेछौ।”

प्रश्न:- कुन एउटा कमीको कारण बच्चाहरूको रिपोर्ट बाबाको पासमा आउँछ?

उत्तर:- कति बच्चाहरू अहिलेसम्म प्रेमस्वरूप बनेका छैनन्। मुखबाट दुःख दिने बोली बोलिरहन्छन् त्यसैले बाबाको पासमा रिपोर्ट आउँछ। तिमी बच्चाहरू धेरै प्रेम सँग चल्नु पर्छ। यदि स्वयंमा नै कुनै अवगुणरूपी भूत छ भने अरूको कसरी निकाल्छौ? देवताहरू जस्तै प्रेमस्वरूप बन्नु छ, भूत निकालिदिनु छ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गरिब-निवाज बाबालाई चिनिसकेका छौ र बाबाको यादमा बसिरहन्छौ। आँखाले जसलाई देखे पनि, कर्मेन्द्रियहरूबाट कर्म गरे पनि गायन छ- हातले कर्म गरिराख, दिल प्रियतमतिर लगाइराख। ब्राह्मण कुल भूषणले जान्दछन् र उनीहरू सँग नै बाबा कुरा गर्नुहुन्छ किनकि आधाकल्प तिमीले बाबालाई याद गरेका छौ। ड्रामा अनुसार अहिले तिमीलाई बाबाको स्मृति आएको छ- सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ? सारा दुनियाँ विस्मृतिमा छ। बाबाको रचनालाई र बाबाको पतितबाट पावन बनाउने वा सबैको सद्गति गर्ने कर्तव्यलाई कसैले पनि जान्दैनन्। तिमीले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। तिमीलाई स्मृति आएको छ- सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ, हामी ८४ को चक्र कसरी लगाउँछौं? जसले सत्ययुग देखि लिएर कलियुगको अन्त्यसम्म पार्ट खेलेका छन्, उनैले अहिले पनि खेल्छन्। सत्ययुग देखि लिएर कलियुगसम्म जन्म लिदै तल उत्रिदै आएका छन्। अहिले कलियुगको अन्त्यमा तिमी चढ्ती कला छ। भनिन्छ- चढ्ती कला तिमी कारणले सबैको भला। त्यसैले तिमीलाई सारा स्मृति आएको छ, यसलाई स्मृतिर्लब्धा, नष्टोमोहा भनिन्छ। कोद्वारा स्मृति आएको छ? बाबाद्वारा। आफैं नै स्मृति आएको होइन। तिमीलाई थाहा छ- आत्मा परमपिता परमात्माको सन्तान हो। यो शरीर त लौकिक पिताले दिएको हो। अहिले पारलौकिक बाबा भन्नुहुन्छ- यो पुरानो शरीरको भान छोड, जसरी सर्पले पुरानो काँचुली फेरेर नयाँ लिन्छ। यो कुरा सत्ययुगबाट लागू हुन्छ। त्यसैले तिमी पनि सत्ययुग देखि लिएर काँचुली सुरु गर्छौ। अहिले तिमी अन्तिम जन्म हो। बाबा भन्नुहुन्छ- बाँकी थोरै समय छ। तिमीलाई धैर्यता मिलेको छ, तिमी खुशीमा छौ- हामीले फेरि बाबाद्वारा सुखको वर्सा पाइरहेका छौं। सुखको वर्सा त बाबाद्वारा मिल्छ नि। यो कुरा कुनै मनुष्यको बुद्धिमा आउँदैन। उनीहरू लक्ष्मी नारायणको मन्दिरमा गए भने उनीहरूको बुद्धिमा यो आउँदैन- यी को हुन्! उनले त भक्तिमार्गमा हात जोडेर भनिरहन्छन्- तिमी मात पिता.... शिवबाबा त सबैभन्दा ठूलो ठहरिनुभयो। शिवबाबा बागवान् पनि हुनुहुन्छ किनकि नयाँ दैवी बगैँचाको कलमी लगाउनुहुन्छ। त्यसैले स्वयं माली पनि हुनुहुन्छ र हात पक्डेर साथमा लिएर जानुहुन्छ। बाबा माली, बागवान र खिवैया कसरी हुनुहुन्छ- यो सबै तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। यी सबै नाम उहाँका हुन्, उहाँलाई मुक्तिदाता पनि भनिन्छ। याद पनि उहाँलाई गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यहाँ आउँदा शिवबाबालाई याद गरेर आऊ। मैले त शिवबाबालाई

आफ्नो बनाएको छु। त्यसैले हामीले किन उहाँलाई नै याद नगर्ने। चित्रमा पनि देखाइएको छ— सबैले शिवलाई मान्छन्। बाबा आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्मा नभनेर जीवात्मा भनिन्छ किनकि जब आत्मा एक्लो हुन्छ, तब बोल्न सक्दैन। शरीर विना आत्माले आत्मा सँग कुरा गर्दैन। परमधाममा के परमात्माले आत्मा सँग कुरा गर्नुहुन्छ? भन्न त भनिदिन्छन्— क्राइस्टलाई परमात्माले पठाउनुभयो तर वहाँ परमात्मा बोल्नुहुन्न, वहाँ इशारा पनि हुँदैन। ड्रामा अनुसार आत्मा आफैं पार्ट खेल्न तल आउँछ। आत्मामा पार्ट भरिएको छ। त्यसैले आत्मा तल आएर शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छ। शरीरको नाम त सबैको अलग छ। आत्माको नाम त आत्मा नै हो। हामी आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिएर पार्ट खेल्छौं। अहिले हामीलाई स्मृति आएको छ। अरू कसैको याद रहनु हुँदैन किनकि पुरानो दुनियाँमा पुरानो पार्ट, पुरानो शरीर छोडेर नयाँ दुनियाँमा जानु छ। वहाँ नयाँ शरीर हामीलाई मिल्छ। त्यसैले यसको मतलब हुन्छ— अहिले ५ विकारलाई छोड्नु छ। कति मुस्किल हुन्छ।

हेर, बच्चाहरूले लेख्छन्— काम, क्रोधको तुफान आउँछ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! दान दियौ भने ग्रहण छुट्छ। यस समय आत्मामा ग्रहण लागेको छ। पहिले तिमी १६ कला सम्पूर्ण थियौ, अहिले शून्य कला छ। जसरी चन्द्रमाको पनि पूर्णमापछि बिस्तारै बिस्तारै कला कम हुँदै जान्छ। अन्त्यमा रेखामात्र रहन्छ। तिम्रो पनि अहिले त्यही अवस्था छ। बाबा भन्नुहुन्छ— दान दियौ भने ग्रहण छुट्छ। यदि विकारको दान दिएर फेरि फिर्ता लियौ भने उच्च पद पाउन सक्दैनौ। यहाँ विकारको नै कुरा छ। पैसाको कुरा होइन। हरिश्चन्द्रको उदाहरण... धन दानमा दिएर फिर्ता लिनु हुँदैन। वास्तवमा हो विकारको कुरा। विकार दानमा दिएर फिर्ता लिन हुँदैन। दिलमा हेर— मेरो दिल बाबा सँग लागेको छ, जसबाट मेरो जन्म जन्मान्तरको ग्रहण छुट्छ? समय त लाग्छ, एकदम त छुट्दैन। जुन कर्मभोग रहेको छ त्यसको निसानी हो बिमारी। तुफान आउँछन्, यसको कारण हो पूरा योग छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सत्संग तोडेर म एक सँग जोड। अरू सत्संगमा बाबालाई जान्दैनन्। यो पनि जानेका छैनन्— आत्मामा ८४ जन्मको अविनाशी पार्ट भरिएको छ। पहिले हाम्रो बुद्धिमा पनि थिएन भने अरूको बुद्धिमा कसरी हुन्छ! जो हामी देवता घरानाका थियौं, हामीले पनि जान्दैनथ्यौं। अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ— हामी ब्राह्मण हौं फेरि सत्ययुगमा प्रारब्ध सुरु हुन्छ फेरि जुन कर्म हरेकले सत्ययुगमा गरेका थिए त्यही रिपिट गर्छन्। संस्कार प्रकट हुँदै जान्छ। यो जुन बाबाको महिमा गरिन्छ— ज्ञानको सागर, प्रेमको सागर.... हामीले पनि प्रेम गर्न सिकिरहेका छौं। हाम्रो मुखबाट यस्ता शब्द निस्कनु हुँदैन जसकारण कसैलाई दुःख मिलोस्। यदि कसैलाई दुःख दियौ भने सम्झनु पर्छ— म भित्र भूत छ फेरि लक्ष्मीलाई कसरी वरण गर्न सकिन्छ। बाबाको बनेकाले लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक बन्नु पर्छ। साना बच्चाहरू छन् भने पनि बाबाले क्रोध कहाँ गर्नुहुन्छ र। तिमी पनि प्रेम स्वरूप बन्नु छ। अहिले कुनै बच्चा प्रेम स्वरूप बनेका छैनन्। कहिलेकाहीँ रिपोर्ट आयो भने बुझिन्छ— यसमा भूत छ। यदि स्वयंमा भूत छ भने उसले अरूको के निकाल्छ? धेरै प्रेम स्वरूप बन्नु छ र यहीँ बन्नु छ। देवता प्रेम स्वरूप हुन्छन् नि। हेर, लक्ष्मी नारायणको चित्रले कति खिच्छ, त्यसैगरी हामी पनि यस्तै बन्नु छ। तिमीसँग पति रिसाउँछन् भने पनि

प्रेमले कुरा गर्नु पर्छ। यस्तो होइन, उसमा भूत छ भने ममा पनि आओस्। म भित्र जुन अवगुण छ जसरी भए पनि अवगुणलाई निकाल्नु छ। धेरै-धेरै मीठो बन्नु छ। कुनैले भन्यो— लौकिक बाबा रिसाउनु हुन्छ, ठिक छ तिमीले राम्रो राम्रो फूल चढाऊ। उनी आश्चर्य खान्छन्, फेरि ठण्डा हुन्छन्। धेरै युक्ति सँग सम्झाउनु छ किनकि रावण राज्य हो नि। हामी राम सम्प्रदायका हौं। स्वयं बनेन भने अरूलाई के बनाउँछ। त्यसैले स्थापनामा ढिलाइ हुन्छ। एक त प्रेम सँग चल्नु छ, दोस्रो स्मृतिमा रहनु छ, स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। धन्दा त गर्नु नै छ। त्यसैले बिहानको समय धेरै राम्रो छ। भन्छन् नि— चाँडै सुत्नु, चाँडै उठ्नु.... त्यसैले बिहान सबै उठेर यहाँ आएर बस्यौ भने ५ मिनेट भए पनि याद स्थिर हुन्छ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै बानी परेपछि याद पक्का हुन जान्छ। भोजन गर्दा हेर— कति समय बाबाको यादमा खाएँ! यदि सारा समय याद गन्यौ भने त्यो पनि धेरै बहादुरी हो। भोजनमा एक अर्कालाई इसारा दिनु छ— बाबालाई याद गर्नुहोस् भनेर। एक एक गाँसमा याद दिलाऊ। हाम्रो हो नै राजयोग। अहिले बुद्धिमा ज्ञान आएको छ— परमपिता परमात्मालाई सर्वशक्तिमान् भनिन्छ भने उहाँमा के के शक्ति छन्? यो होइन— बम बनाउने शक्ति छ। उहाँलाई याद गर्नाले विकर्म विनाश भएर जान्छ। यो शक्ति हो नि। हेर कति भोला हुनुहुन्छ र शक्ति कति छ। यथार्थ सँग याद गर्न मेहनत छ नि। त्यसैले मेहनत गर्नु पर्छ। बिहानको समय धेरै राम्रो हुन्छ। भक्तिमा पनि सबै-सबै उठ्छन्, ज्ञानमा पनि बिहानको समय धेरै राम्रो छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्पमा एकै पटक आउँछु, तिमीलाई साथमा लिएर जानको लागि। त्यसैले एकदम खुशी सँग जानु छ। बुद्धि दुःखधामबाट निकाल्नु छ। यस्तो स्मृति भयो भने डराउँदैनौ। जति पनि परीक्षा आऊन् तर पनि स्मृति पक्का रहनु पर्छ। यस्तो अवस्था जमाउनु छ। अब तिमी बच्चाहरूले हम सो, सो हमको अर्थ पनि सम्झाउनु छ। म नै परमात्मा होइन, परमात्माको बच्चा हुँ— यो भयो ‘हम सो’ को चक्रको दर्शन। यस यादद्वारा नै मैला निस्कन्छ। मैला निकाल्ने समय नै अमृतबेला हो। त्यसैले पास विद अनर बन्नको लागि कृष्णपुरीको मालिक बनाउने बाबालाई याद गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) धन्दा आदि गर्दा पनि स्वदर्शन चक्रधारी बन। एक आपसमा बाबाको याद दिलाऊ। जति परीक्षा आए पनि स्मृतिमा अवश्य रहनु छ।
- २) विकारको दान दिएर फेरि कहिल्यै फिर्ता लिनु हुँदैन। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। रिसाउनु हुँदैन। भित्र जति पनि भूत छन्, तिनलाई निकालिदिनु छ।

वरदानः— चित्तको प्रसन्नताद्वारा आशीर्वादको विमानमा उड्नेवाला सन्तुष्टमणि भव

सन्तुष्टमणि उसलाई भनिन्छ जो स्वयंसँग, सेवा सँग र सबै सँग सन्तुष्ट हुन्छ। तपस्याद्वारा सन्तुष्टतारूपी फल प्राप्त गर्नु— यही तपस्याको सिद्धि हो। सन्तुष्टमणि ऊ हो जसको चित्त

सदा प्रसन्न हुन्छ। प्रसन्नता अर्थात् दिल दिमाग सदा आराममा होस्, सुख चैनको स्थितिमा होस्। यस्तो सन्तुष्टमणीले स्वयंलाई सबैको आशीर्वादको विमानमा उडेको अनुभव गर्छ।

स्लोगनः— सच्चा दिलले दाता, विधाता, वरदातालाई राजी गर्नेवाला नै रूहानी मौजमा रहन्छ।

मातेश्वरीजीको अनमोल महावाक्य

१) दुर्भाग्यशाली र सौभाग्यशाली बन्ने फाउण्डेसन के हो?

दुर्भाग्य र सौभाग्य, अब यी दुई शब्द केको आधारमा चल्छ? यो त हामीले जान्दछौं— भाग्यशाली बनाउनेवाला परमात्मा र दुर्भाग्यशाली बनाउनेवाला स्वयं मनुष्य नै हो। जब मनुष्य सधैं सुखी हुन्छन् तब उनीहरूलाई राम्रो भाग्य भएको भनिन्छ अनि जब मनुष्य आफूलाई दुःखी सम्झन्छन् तब उसले आफूलाई अभागी सम्झन्छ। हामी यस्तो भन्दैनौं— दुर्भाग्य वा सौभाग्य कुनै परमात्माद्वारा मिल्छ, होइन। यो सम्झनु ठूलो मूर्खता हो। परमात्माले त हामीलाई सौभाग्यशाली बनाउनुहुन्छ तर त कदिरलाई बिगार्नु वा बनाउनु— यो सबै कर्ममा नै निर्भर छ। यो सबै मनुष्यको संस्कारमा नै आधारित छ। फेरि जस्तो पाप र पुण्यको संस्कार भरिन्छ, त्यस्तै त कदिर बन्छ। तर मनुष्यले यस रहस्यलाई नजानेका कारण परमात्मालाई दोष लगाउँछन्। अब हेर मनुष्य आफूलाई खुशी राख्नको लागि कति मायाको तरिका निकाल्छन् फेरि त्यसै मायाका कारण कोही आफूलाई सुखी सम्झन्छन् र कोही फेरि त्यही मायालाई संन्यास गरेर मायालाई छोड्नाले आफूलाई सुखी सम्झन्छन्, मलतब कति प्रकारले गर्छन् तर यति धेरै गर्दा पनि नतिजा दुःखतर्फ नै गइरहेको छ। जब सृष्टिमा भारी दुःख हुन्छ, तब त्यही समयमा स्वयं परमात्मा आएर गुप्त रूपमा आफ्नो ईश्वरीय योग शक्तिद्वारा सृष्टिको स्थापना गराएर सबै मनुष्य आत्माहरूलाई खुशीको भाग्य बनाउनुहुन्छ।

२) अजपाजाप अर्थात् निरन्तर योग, अटूट योग

जुन समय ओम् शान्ति भनिन्छ, त्यसको यथार्थ अर्थ हो— म आत्मा सालिग्राम ज्योति स्वरूप परमात्माको सन्तान हुँ। म पनि उहाँ पिता ज्योतिर्बिन्दु परमात्मा जस्तै आकारवाला हुँ। बाँकी म सालिग्राम बच्चा हुँ त्यसैले मैले आफ्नो ज्योति स्वरूप परमात्मा सँग योग राख्नु छ। उहाँ सँग आफ्नो योग राख्नु र लाइट माइटको वर्सा लिनु छ। त्यसैले त गीतामा स्वयं भगवान्को महावाक्य छ— म ज्योति स्वरूप आकारी रूपमा स्थित होऊ, यसलाई नै अजपाजाप भनिन्छ। अजपाजाप मतलब कुनै पनि मन्त्र जप्नुको साटो स्वाभाविक रूपले उहाँ परमात्माको यादमा रहनु। यसलाई नै पूर्ण योग भनिन्छ। योगको मतलब हो एकै योगेश्वर परमात्माको यादमा रहनु। जो आत्मा उहाँ परमात्माको यादमा रहन्छन्, उसलाई योगी अथवा योगिनी भनिन्छ। जब त्यस योग अर्थात् यादमा निरन्तर रहन्छौ, तब नै विकर्म र पापको बोझ नष्ट हुन्छ अनि आत्मा पवित्र बन्छ, जसबाट फेरि भविष्यमा देवताको दिव्य जन्मको प्रारम्भ पाइन्छ। अहिले यो ज्ञान हुनु पर्छ, तब मात्रै योग पूरा लाग्न सक्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर परमात्माको यादमा रहनु, यो हो सच्चा ज्ञान। अच्छा। ओम् शान्ति।